

Clausager: Jeg agter ikke at blande mig i Striden, men jeg vil gerne stille et Spørgsmaal, inden den højtærede Landbrugsminister faar Ordet. Det er i Anledning af en Udtalelse af den socialdemokratiske Ordfører (M. F. Mortensen), der lød omtrent saaledes: Lovforslaget her tager ikke Sigte paa at hjælpe de velhavende blandt Landmændene. Saa rejser sig det Spørgsmaal: Hvem er de velhavende? Er det dem, der ikke kan faa Hjælp efter denne Lov? Jeg vil bede om, at man lægger Mærke til § 1, 2. b.), hvori der staar, at vedkommende Landbruger skal afgive en Erklæring om, at han er ude af Stand til ved egne Midler at indkøbe et nærmere angivet Kvantum Sæd. Hvis han ikke er ude af Stand dertil, kan han jo ikke faa Tilskud, og saa maa han formodentlig kaldes velhavende efter den socialdemokratiske Ordførers Mening. Nu vælger jeg et Eksempel, det er rarest at holde sig til haandgribelige Ting. Vi tager en Landbruger ovre fra de Egne, hvor Høsten har været næsten en Misvækst. Hans Aktiver opgives paa Skemaet til 30 000 Kr., hans Gæld til 24 000 Kr.; saa har han altsaa en skattepligtig Formue paa 6 000 Kr. Jeg tænker mig endvidere, at han i dette Aar, efter at han har arbejdet og har levet, har en Formuetilbagegang paa ca. 1 000 Kr. Mon han nu kan faa? For saa vidt han har en Skilling i Lommen, kan han købe Saasød for, kan han ikke faa. For saa vidt han kan laane Pengene hos en anden, kan han heller ikke. Hvis han kan forøge sin Gæld — og det er jo muligt, for saa vidt han kan faa Kredit hos en Købmand —, kan han heller ikke. Er saadan en Mand at kalde velhavende, naar han har været ude for en Høstmisvækst og har en Formuetilbagegang paa 1 000 Kr.? Nu ejer han kun 5 000 Kr., før ejede han 6 000 Kr. Skal han skubbes ud? Han er for Resten ogsaa saadan stillet — maa jeg maaske nævne, skønt det kun kommer til at faa Betydning ved en anden Lov —, at han kan heller ikke faa Rentetilskud, for han har kun en Gæld paa 80 pCt. af Ejendommens Værdi. Jeg vil nok sige, at hvis han skal kaldes velhavende, hvad han vel skal efter det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensens Udtalelser, og skal skubbes ud, saa er efter min Mening det, man kan gøre ifølge dette Lovforslag, faktisk at yde en ren og skær Fattighjælp, derimod slet ikke en berettiget Støtte til et kriseramnt Erhverv, ramt af Misvæksten, hvilket er til Skade først for Erhvervet og siden for hele Lan-

det, jævnfør Bemærkningerne til Lovforslaget.

Det Spørgsmaal, jeg er kommet op for at stille, er altsaa det: Er man virkelig klar over, hvor skarpt et Skel man sætter? Er det virkelig Hensigten at gøre Hjælpen til en ren og skær Fattighjælp og slet ikke til en berettiget Støtte for et Erhverv, som er haardt ramt uden i Forvejen at have siddet godt i det?

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordang): Jeg takker Ordførerne for Regeringspartierne for Tilslutningen til Lovforslaget. Jeg kan desværre ikke takke, saa vidt jeg kunde forstaa Udtalelserne, hverken Venstres eller Det konservative Folkepartis Ordførere. Derimod har jeg Indtryk af, at Det frie Folkepartis Ordfører trods forskellige Udtalelser mod Lovforslaget alligevel tilraader, at det bliver gennemført, fordi han anser det for nødvendigt. Den ærede Ordfører for Retsforbundet gaar, har jeg nærmest Indtrykket af, imod Lovforslaget, hvad man naturligvis maa beklage.

Det ærede Medlem Hr. Løje, der talte for Partiet Venstre, spurgte, om det var rigtigt — og nu stillede det ærede Medlem Hr. Clausager det samme Spørgsmaal —, at en velhavende Landmand ikke kunde faa det Tilskud, her er Tale om. Jeg skal hertil svare, at jeg har udarbejdet Lovforslaget under Hensyn til den ualmindelig slette Høst i Fjor. Jeg har ment, at man her for en Gangs Skyld maatte gaa ind paa fra Statens Side at yde en Støtte til Besaaing af den danske Jord, men jeg har ogsaa været klar over, at naar det var nødvendigt og vi gør det, er vi inde paa et Omraade, som kan medføre saa vidtrækkende Konsekvenser, at man maa være meget forsigtig. Jeg har derfor fastsat som to ufravigelige Synspunkter, at det maa være paa Grund af en meget daarlig Høst, vedkommende trænger til Hjælp, og dernæst, at det kun er dem, der kan faa Hjælpen, som ikke med egne Midler ser sig i Stand til at skaffe de fornødne Penge til Indkøb af Saasød, som jo i Aar er betydeligt højere i Pris end under normale Forhold. Hvorvidt en Mand som den af det ærede Medlem Hr. Clausager eksempelvis nævnte er velhavende eller ikke, hvorvidt en saadan Mand vil være i Stand til selv at faa sin Jord besaaet eller ikke, kan man umuligt afgøre her paa Grundlag af en saadan Karakteristik. Jeg tror ikke, det vil være umuligt for ham at faa Tilskud, hvis ellers de fornødne Betingelser er til Stede, men det kan jeg ikke udtale mig om her. Der